

A Boží atributy.

- ❖ Bible nabízí nejméně, nejjasnější a nejkoherentnější obraz Boha. Jedním ze způsobů, jak nám umožňuje Ho poznat, je skrze Jeho vlastnosti.
 - Všemohoucí (1. Mojžíšova 17,1)
 - Vševědoucí (1. list Janův 3,20)
 - Zná budoucnost (Izaiáš 46,10)
 - Spravedlivý (Žalm 11,7)
 - Milosrdný (5. Mojžíšova 4,31)
 - Trpělivý a utěšitel (Římanům 15:5)
 - Dárce milosti (Římanům 3:24)
 - Odpouštějící (Žalm 86:5)
 - Král (Žalm 47,8)
 - Věčný (1. Mojžíšova 21,33)
- ❖ Satan se od začátku snažil zkreslit Boží charakter tím, že ho ukazuje jako sobeckého Boha, který hledá jen své vlastní dobro (1. Mojžíšova 3,4-5).

B Boží charakter:

- ❖ **Bůh je svatý.**
 - Andělé, kteří stojí s Bohem, Ho chválí jako "Svatého, svatého, svatého" (Izaiáš 6,3; Zjevení 4,8). Tato vlastnost je tak neoddelitelně spjata s Jeho charakterem, že ji Izaiáš používá jako Boží vlastní jméno: "Svatý" (Izaiáš 40,25; 57,15).
 - Co znamená být svatý? Znamená to být posvěcen, oddělený, čistý. Jsme svatí, když se odvrátíme od zla a vykonáme dílo, které nám dal Bůh (4. Mojžíšova 15,40; 3. Mojžíšova 11,44; 1. list Petrův 2,9).
 - Ale jak se to vztahuje na Boha? Je zcela oddělen od zla a nemá s hříchem žádnou souvislost.
 - To znamená, že protože je svatý, jeho láska je svatá, čistá a svobodná od sobectví. Protože je svatý, Jeho všemohoucnost je svatá, čistá a svobodná od sobectví. Všechny jeho atributy jsou naplněny svatostí a čistotou.
- ❖ **Bůh je láska.**
 - Bůh nejenže má lásku nebo ji dává (i když obojí), ale "Bůh JE láska" (1. list Janův 4,8.16). Stejně jako svatost je láska nedílnou součástí božské přirozenosti.
 - (1) Z lásky stvořil muže a ženu a "přikázal" jim, aby se navzájem milovali (1. Mojžíšova 2,24)
 - (2) Z lásky, když Adam a Eva zhrěšili, je vyhledal a dal jim naději (1. Mojžíšova 3,9.15)
 - (3) Z lásky uzavřel smlouvu s Abrahamem a slíbil požehnání pro celé lidstvo (1. Mojžíšova 26,4)
 - (4) Z lásky dal svého Syna – Ježíše Krista – zemřít za naše hříchy (Jan 3,16)
 - Jak mohu reagovat na Jeho lásku (1. list Janův 4,19)?

C Poznání Boha:

- ❖ **Bůh ve stvoření.**
 - Bible začíná tím, že mluví o Bohu jako **אֱלֹהִים** o (*elohim*). Ačkoliv doslovný překlad tohoto názvu je "bohové", používá se jako jednotné číslo. Něco jako "Na počátku stvořili *bohové* nebe a zemi" (Gn 1:1).
 - Představuje nám Stvořitele, který skrze Slovo [Ježíše Krista] a s zásahem Ducha dokáže přivést k bytí vše, co existuje (1. Mojžíšova 1,1-3; Jan 1,1-3).
 - Ve druhé kapitole První knihy Mojžíšově je přidáno osobní jméno Boha: **יְהוָה** (*jahve*). Teď se neomezuje jen na slova a nechá to udělat. Vezme muže a formuje ho vlastníma rukama. Mocný Bůh se ukazuje jako osobní, blízký Bůh.
 - Dotýká se nás, mluví k nám, učí nás, zadává nám práci... Miluje nás.
- ❖ **Immanuel – Bůh s námi.**
 - Pokud chceme vědět, jaký Bůh je, pojďme poznat Ježíše. Je vtělený Bůh (Jan 1,14), který se zjevil tím, že přijal lidskou přirozenost, aby ho mohli vidět a slyšet (Jan 1,18; 14,9; 1. list Janův 5,20).
 - Byl ohlášen prorockým jménem, které naznačovalo smysl jeho života: Immanuel, Bůh s námi (Isa. 7:14; Mat. 1:23). Čtyři evangelisté nám ji představují z různých aspektů.
 - (1) Matouš: Od Žida k Židům. Je to Mesiáš, který naplní, co slíbil.
 - (2) Marek: Od Žida k pohanům. Vždy pozorný ve službě druhým
 - (3) Lukáš: Od pohana k pohanům. Humánní a soucitní
 - (4) Jan: Od Žida k Židům a pohanům. Dárce fyzického i duchovního života